

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. června 2010 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Vladimíra Mikuly a přísedících Aleny Rychlovské a Petrušky Kašparové, **t a k t o :**

Obžalovaní

1) [REDACTED]

[REDACTED]

2) [REDACTED]

[REDACTED]

jsou vinni, že

společně s [REDACTED], v době od 1. do 4. 10. 2004 v [REDACTED], domluvili s mladistvými [REDACTED] a [REDACTED], jejich příjezd do Varnsdorfu, okr. Děčín, kde měly vykonávat práci barmanek na diskotéce, kam je přivezli, a kde v době od 4. do 13. 10. 2004 v nočním podniku [REDACTED], tyto vykonávaly na pokyn obou obžalovaných pohlavní styk za úplaty a to nejméně v pěti případech, a část této úplaty odevzdávaly obžalovanému [REDACTED], anebo dalším osobám,

t e d y :

obž. [redacted] jiného zjednal, přiměl a zlákal k provozování prostituce,

obž. [redacted] jiného zjednal, přiměl a zlákal k provozování prostituce.

T í m s p á c h a l i

obž. [redacted]

restný čin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku,

obž. [redacted]

restný čin kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obž. [redacted]

za tento restný čin a za sbíhající se restné činy loupeže podle §234 odst. 1, 2, písm. b) tr. zákona a porušování domovní svobody podle §238 odst. 1, 3 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 11. 2006, č.j. 50T 6/2005-435, podle § 234 odst. 2 tr. zákona, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému** restu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků**.

Odsouzení je nepodmíněné.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého restu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se u obž. [redacted] **zrušuje** výrok o restu z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 11. 2006, č.j. 50T 6/2005-435, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obž. [redacted]

za tento restný čin a za sbíhající se restné činy krádeže podle §247 odst. 1, 2 tr. zákona, jímž byl uznán vinným restním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 29. 6. 2006, č.j. 4T 125/2006-49, krádeže podle §247 odst. 1, 2 tr. zákona, jímž byl uznán vinným restním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2006, č.j. 4T 297/2006-76 a restné činy krádeže podle §247 odst. 1 písm. a), b) tr. zákona a porušování domovní svobody podle §238

odst. 1, 2 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 5. 6. 2007, č.j. **4T 380/2006-63** a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 2 tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 2. 2. 2010, sp. zn. **24T 317/2006-205** podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1,5 (jedenapůl) roku.**

Odsouzení je nepodmíněné .

Podle § 56 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se u obž. ██████████ **zrušují** výroky o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 29. 6. 2006, č.j. **4T 125/2006-49**, trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2006, č.j. **4T 297/2006-76** a trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 5. 6. 2007 č.j. **4T 380/2006-63** a rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 2. 2. 2010, sp. zn. **24T 317/2006-205**, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn shora popsáný skutkový stav, který vyplynul jednak z výpovědí obžalovaných, z výpovědí svědků a z provedených listinných důkazů.

Obžalovaný ██████████ uvedl, že děvčata rozhodně nesjednával k prostituci, na Slovensko tehdy odjel s ██████████, se kterou tehdy chodil, na návštěvu za jejími rodiči. Na Slovensko odjel s ní, s nimi jel ██████████, protože je to jeho kamarád, a ještě s nimi jel muž, kterého zná obžalovaný pod přezdívkou ██████████, ten jel pouze jako řidič, protože měl auto a byl ochoten je odvézt. U setkání s děvčaty na Slovensku obžalovaný nebyl, v tu dobu popíjel s otcem ██████████ na chalupě. V jednom případě pak spal v autě. Společně s ██████████ byl poté kupovat lístky na autobus, ty dívky měly jet do Rumburka společně s ██████████. Neví, jestli měly volno ve škole, či zda vůbec nějakou navštěvovaly. Jedna chtěla přijet i se svým přítelem. Pokud s nimi obžalovaný mluvil, přijely za zábavou a brigádně si vydělat peníze. Při nakupování jízdenek obžalovaný datu narození dívek nevěnoval pozornost, na to, že jim není 18 let, přišel až dodatečně v Rumburku, když se ozvali jejich rodiče. S dívkami se obžalovaný vídal spíše po večerech, v té době pracoval ve stavební firmě a také vykonával trest obecně prospěšných prací. Vzal si úvěr, ze kterého dívkám nakoupili ložní prádlo, peřiny, nějaké oblečení a hradili z něj jídlo. ██████████, kde byly ubytované, byl tehdy zavřený. Bydlely v oddělené části baru. Obžalovaný neví, zda měly nějaký příjem, živily se v podstatě z peněz, které získal obžalovaný z úvěru. Děvčata tu chtěla zůstat delší dobu, chtěly si tu najít práci. Po dobu pobytu měly volný pohyb, o jejich pohybu obžalovaný ani ██████████ neměli přehled, nehlídali je. Neví o tom, zda měly nějaké známosti. Jednou byli společně na diskotéce, kde dívky pily alkohol, protože vypadaly starší. Celé to dopadlo tak, že jedna z dívek telefonovala se svou matkou a po telefonu se pohádaly, následně obžalovanému matka řekla, že dívka není 18 let. Uvedl, že ██████████ měl o jednu z dívek zájem, poté o druhou, a když je pak obžalování

vyprovázeli na autobus ve Varnsdorfu, pohádali se a děvčata mu řekla, že se mu pomstí. Neví však, zda s nimi ■■■ něco měl. Pokud jde o úvěr, který si obžalovaný vzal, peníze dal ■■■, měli dohodnuto, že až si zajistí živnostenský list a bar otevře, bude u něho obžalovaný zaměstnán jako údržbář a tím se dluh vrátí. ■■■ měla na Slovensku taky nějaké peníze a určitou hotovost dostala o rodičů, tyto peníze měla investovat do otevření podniku. Úvěr si obžalovaný bral proto, aby zpočátku, než otevřou bar, mohli platit vysoké nájemné, činilo asi 15.000,-Kč, úvěr si vzal ve výši 30.000,-Kč. S děvčaty se obžalovaný nevidal každý den, bylo to nepravděelné, v podstatě se s ■■■ střídali. Pokud jde o jejich vzhled, byly to „krásné holky“, rozhodně vypadaly na víc než na 17 let, obžalovaný odhadoval tak 20 – 22 let.

Obžalovaný ■■■ nejprve využil svého práva a k trestné činnosti nevyprávěl, uvedl pouze, že děvčata se mu chtěla pomstít proto, že je poslal domů. Následně, po provedení důkazů, obžalovaný ■■■ požádal o vyjádření, a uvedl, že děvčata nevyprávěla pravdu, chtěly přijet na návštěvu ze Slovenska do ČR, o to žádaly ■■■. V době, kdy byly ve Varnsdorfu, ■■■ nebyla v provozu, nikdy tam k ničemu nedošlo, v té době ji obžalovaný neprovozoval, a pokud byla otevřená, tak pouze pro známé a ne jako erotický klub. ■■■ v Rožňavě obžalovaný ■■■ ani nebyl, obž. ■■■ tam čekal na ■■■, potkala se tam s kamarádkami, které jí říkaly, že by se chtěly podívat do ČR. Oni byli na Slovensku na pozvání ■■■, ne proto, aby sháněli děvčata. V době, kdy byla děvčata ve Varnsdorfu, byl svědkem toho, že jedna z dívek, byla to ■■■, se loučila s nějakým Němcem polibkem, bylo to v ranních hodinách před podnikem. Ptal se, co to znamená a bylo mu řečeno, že to je známý z diskotéky. Asi za 9 dní obžalovaný ■■■ dívky poslal domů, dal jim na autobus, protože je sháněli rodiče, ale protože tam chtěly být ještě 14 dní, tak na něho toto svedly. ■■■ dívky ani neznal, ve vinárně v Rožňavě byl pouze obž. ■■■ a ■■■, který ho vezl. ■■■ zůstal s otcem ■■■ na chalupě, kde něco slavili.

Svědék ■■■ uvedl, že obžalovaného ■■■ znal z minulosti podle vidění, později se seznámili i s ■■■, poznali se ve Varnsdorfu v jednom night clubu, kde si povídali, později večer se ho obžalovaný zeptali, zda by s nimi nejel na Slovensko, protože potřebovali odvoz. Nabídli mu, že mu zaplatí cestu, ubytování a stravu, proto souhlasil a jako řidič s nimi na Slovensko jel svým vozidlem zn. Škoda Octavia. Jako důvod cesty na Slovensko obžalovaný uváděl, že *tam mají nějaký kšeft*, neupřesnil, jaký. Ve vozidle s nimi jeli ještě ■■■ přítelkyně. Cestou se obžalovaný bavili, jejich rozhovoru však svědek nevěnoval pozornost. Na Slovensku se ubytovali v nějaké vesnici v paneláku u rodičů té holky, druhého dne odpoledně jeli do nějaké vedlejší vesnice, pak byli ve městě a chodili po barech. V podstatě celý jejich pobyt spočíval v tom, že chodili po barech. Z rozhovoru obžalovaných a té holky svědek zjistil, že *shánějí nějaké holky do night clubu*, když přišli do nějakého baru, tak se tam vždy rozhlíželi, jezdili po okolí. V jednom baru si ■■■ přisedl k nějakým holkám, ale svědek jejich rozhovor neslyšel. O víkendu se do toho baru vrátili, svědek čekal v autě, ■■■ a ta Slovenka, co s nimi byla, šli do baru, byli tam delší dobu. Po nějaké době svědek do baru nahlédl, ■■■ ho pozval, ať si k nim jde sednout. Společně s obžalovanými a tou dívkou tam seděly další holky, s nimiž se bavili a oni jim

nabídl, zda by nechtěly práci – za přítomnosti svědka se o tom, o jakou práci se jedná, nebavili, domnívá se, že o tom mluvili již předtím. Svědek byl přítomen pouze tomu, když se ptali, jestli nebudou mít nějaké problémy ve škole, ty holky jim říkaly, že to bude v pohodě. Pak se bavili o tom, že by měly jet autobusem a že jim zaplatí cestu. Obžalovaní se ptali rovněž, zda nebudou mít problémy s rodiči. Poslední den pobytu pak strávili na chatě otce [REDACTED] přítelkyně, poté odjeli domů. Zpátky se svědkem jeli pouze [REDACTED] přítelkyně měla přijet autobusem s těmi děvčaty. Po návratu ze Slovenska, se svědek s obžalovanými vídal častěji, občas ve volné chvíli zajel do night clubu, který byl v té době normálně otevřený a v provozu. Ty holky ze Slovenska tam svědek viděl, byly dvě, osobně netušil, jaký je jejich věk. Byly v klubu asi týden, poté se prý vrátily autobusem na Slovensko. Na dotaz, co děvčata v klubu dělala, odpověděl svědek, že se domnívá, že prostituci, osobně však nic neviděl. K dalším dotazům svědek uvedl, že obž. [REDACTED] jel na Slovensko s [REDACTED], protože mluvili o tom, že jedou kvůli kšeftu, zároveň se jednalo o návštěvu u rodičů přítelkyně [REDACTED]. Night club, kde děvčata byla, měl na sebe psaný [REDACTED], měl si na to sjednat živnost. Přítelkyně [REDACTED] tam také pracovala, jako servírka za barem. S těmi děvčaty na Slovensku jednal [REDACTED], v night clubu také on jako majitel. [REDACTED] tam byl s ním, ale svědek neví, v jaké funkci. Je pravda, že si vybavuje, že ho tam viděl v montérkové kombinéze. Night club skutečně v té době byl v provozu, svědek tam viděl auta a uvnitř i hosty.

Obě poškozené [REDACTED] a [REDACTED] byly vyslechnuty mimo hlavní líčení samosoudcem Okresního soudu v Rožnavě, tohoto výsledku se mohli zúčastnit obhájci obou obžalovaných a klást stejně tak jako státní zástupce poškozeným otázky. Ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu pak byla výpověď obou poškozených v hlavním líčení čtena. [REDACTED] před Okresním soudem v Rožnavě vypověděla, že se spolužačkami šly po skončení vyučování do baru [REDACTED]. Přišla k nim [REDACTED], která je oslovila, zda nechtějí pracovat v Čechách jako číšnice na diskotékách. Všechny se vyjadřovaly, že ne, že jsou studentky a že navštěvují střední školu a že jí osobně sdělila, kolik je jí let. Neví, jestli jí sdělila, že jí je 17, nebo po 17. roku věku. Po nějaké době měla hovor s [REDACTED], která se chtěla s ní a [REDACTED] setkat. S [REDACTED] a [REDACTED] přišla i další žena jménem [REDACTED], seděly spolu v [REDACTED] a konzumovaly zde alkoholické nápoje. Ten večer odešla jen s peněženkou a doklady, v žádném případě neměla v úmyslu cestovat někam do zahraničí s [REDACTED] a [REDACTED]. Procitla v autobuse až v Čechách. Uvedla, že měly dobrou náladu a že zjistily, že se jedná o Varnsdorf až když viděla velkou bránu, za kterou vcházely. Když vešla do této budovy, myslela si, že není něco v pořádku, že to je něco jiného, než co jim bylo sděleno v [REDACTED]. Byli tam přítomni [REDACTED] i s [REDACTED] a [REDACTED] a muž jménem [REDACTED]. Všichni se dozvěděli, kolik je jim let a když se to dozvěděl [REDACTED] byl rozčilený, že nejsou zletilé a vytýkal to [REDACTED]. V průběhu toho dne se dozvěděly, že se bude jednat o práci prostitutek za peníze. Sdělila, že toto dělat nemůže, protože je panna a tehdy jí [REDACTED] řekl, že jí odpaní, což se i stalo, ale o tom nechtěla dále vypovídat. V tom baru byla asi 9 dní, bylo to v měsíci říjnu a za celé to období měla minimálně 5 zákazníků, na další dva až tři si nepamatuje. Další zákazníci s ní neměli pohlavní styk, neboť si něco vymyslela. Vše to organizovala [REDACTED] a [REDACTED], kteří rozhodovali, se kterým zákazníkem má jít. Přesně si nepamatuje, jak to bylo s placením, na policii uvedla přesnou sumu, nyní ani neví, kolik domů přinesla peněz. Dále na otázky soudce Okresního soudu v Rožnavě vypovídala, že v Rožnavě se seznámila s [REDACTED], [REDACTED] a mužem jménem [REDACTED]. S [REDACTED] se poprvé setkala ve Varnsdorfu. Uvedla, že ke styku s klienty nočního [REDACTED] byly spolu s [REDACTED] nuceny

psychickým nátlakem. Konkrétně se vyjadřovala [REDAKCE], že musí pracovat jako prostitutky, protože pokud ne, budou spát v boudě. Také vyhrožovala, z čeho jim zaplatí pobyt a stravu, když si nevydělají peníze z prostituce. Uvedla, že musela být za velkou železnou branou, že jí byly odebrány občanské průkazy a že způsob, jakým přišla o své panenství považuje za psychický nátlak a že vše dělala ze strachu. Peníze za prostituci nedostávala od klienta, ale vyplácel jí je [REDAKCE] a [REDAKCE]. Když se klient dotázal na její věk, sdělila, že je jí 19. Uvedla, že svůj věk sdělila [REDAKCE] a [REDAKCE] už v Rožnavě a že toto [REDAKCE] věděli ve Varnsdorfu.

Svědkyňě [REDAKCE] před soudcem Okresního soudu v Rožnavě vypověděla k setkání s [REDAKCE], nebo [REDAKCE] shodně jako svědkyně [REDAKCE] s tím, že po druhém setkání už vycestovaly do Čech, z její strany to nebylo dobrovolné a že najednou procitla někde u Brna. Nevzpomíná si, za jakých okolností odešly z baru, kdo kupoval jízdenky a i na průběh cesty z Rožnavy do Čech. Když procitly v Čechách, tak jí někdo řekl, neví, zda [REDAKCE], nebo další žena, co byla s nimi v baru, že to je bordel. Přesto všechno stále věřila, že tam bude pracovat jako číšnice, jak jí bylo sděleno. S [REDAKCE] se setkaly ve Varnsdorfu, kde jim tito povídali, že budou pracovat jako společnice, tzn. že tam chodí různí pánové a že ony si s nimi mají povídat. Neřekli jim, že budou pracovat jako prostitutky. [REDAKCE] je pak vzali do toho baru, zavřeli bránu a sebrali občanské průkazy. Uvedla, že neví, zda toho večera měla klienta, nebo až následující dny. Byl tam muž se kterým hovořily i s [REDAKCE], který šel za majitelem a řekl, že jí chce. Majitel za ní přišel a řekl jí, že má jít na pokoj. K této chvíli pochopila, k čemu tam byla přivezena. Ohradila se, že jako prostitutka pracovat nebude, [REDAKCE], který byl i majitelem začal na ní křičet, co si myslí, k čemu sem přišla. Poškozená se bála a tak šla. Do poslední chvíle věřila, že bude pracovat jako číšnice a to i z toho důvodu, že s [REDAKCE] byly oblečeny v rolácích a že tam byly další dvě ženy, které byly oblečeny jako prostitutky a chodily s chlapy na pokoj. Uvedla, že v podniku byla deset dní a měla více klientů s kterými musela jít na pokoj. Když šly ven do města si něco koupit, tak byly v doprovodu [REDAKCE], anebo s nimi byl [REDAKCE]. Uvedla, že [REDAKCE] jim hrozil a byl u toho přítomen i [REDAKCE], aby byly rády, že jsou u nich, protože je i jiný bordel, kde pokud děvče nechce jít, tak ho zavrou do takové boudy jako pro psa, kde je dva dny bez jídla a fyzicky ji bijí. Dále na otázky soudce Okresního soudu v Rožnavě uvedla, že si v Čechách vydělají za dva týdny až 20.000 SK, jak jim sdělila [REDAKCE]. Uvedla, že v té době byly studentky. Uvedla, že když se dozvěděla u prvního klienta, že má jít s ním na pokoj, tak se ohradila a [REDAKCE] na ní křičel, co si vymýšlí, že si nebude vybírat. Byl u toho přítomen i [REDAKCE] a ten řekl, ať už to nějak vydrží, že má myslet na peníze. Lekla se hlavně tehdy, když jí vyhrožovali, že jí dají do druhého baru, kde bude dva dny ve psí boudě, pokud odmítne klienta. Za každého klienta dostala 20 euro s tím, že tyto dostávala od majitele a že je 20 euro pro ně. Uvedla, že nemá žádnou povědomost o tom, zda by jejich věk byl uváděn klientům. Uvedla, že si již nepamatuje, kolikrát vykonávala pohlavní styk za úplatu, ale ví, že když přijela domů, měla 200 – 300 Kč. Dále uvedla, že stejně jako [REDAKCE] byla [REDAKCE] znásilněna.

V rámci vyšetřování trestné činnosti bylo provedeno šetření k erotickému podniku [REDAKCE]. Bylo zjištěno, že podnik patří [REDAKCE], provozovateli erotických pokračování

číslo jednací : 23T 112/2006

podniků na Rumbursku a Varnsdorfsku, do léta 2004 měl podnik pronajatý [REDACTED]. Pokud jde o [REDACTED], pracovala v tomto podniku do jeho uzavření v říjnu 2004. Bylo zjištěno, že k předčasnému uzavření podniku Oáza došlo v říjnu 2004 právě v souvislosti s osobami [REDACTED]. Dále bylo zjištěno, že obž. [REDACTED] skutečně byl zaměstnán ve stavební firmě [REDACTED], a to od 2. 8. 2004, pracovní poměr však na vlastní žádost ukončil dne 24. 9. 2004, tedy ještě před odjezdem do SR. Ze zprávy Probační a mediační služby ČR, střediska v Děčíně, ze dne 25. 9. 2006, bylo zjištěno, že k tomuto datu měl obž. [REDACTED] z trestu obecně prospěšných prací ve věci Okresního soudu v Děčíně sp.zn. 4T 131/2004 odpracováno 43 hodin.

Další listinné důkazy se týkají osob obžalovaných. Obžalovaný [REDACTED] byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 24. 6. 2004 sp.zn. 6T 19/2004 za trestný čin krádeže podle §247 odst. 1 písm. b) odst. 3 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou. Dále byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 11. 2006 sp.zn. 50T 6/2005 za trestné činy loupeže podle §234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona a porušování domovní svobody podle §238 odst. 1, 3 tr. zákona k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou, přičemž tento rozsudek nabyl právní moci dne 20. 9. 2007. Obžalovaný [REDACTED] byl v minulosti opakovaně soudem trestán pro různorodou trestnou činnost, a to i nepodmíněnými tresty odnětí svobody, celkem byl odsouzen v 8 případech. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 15. 10. 2002 sp.zn. 2T 51/99 byl odsouzen pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle §187 odst 1 tr. zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků, tedy do 15. 10. 2004. Dne 3. 10. 2006 pak bylo rozhodnuto o tom, že odsouzený původně podmíněně odložený trest vykoná. Dále byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 10. 5. 2004, sp.zn. 4T 131/2004, který nabyl právní moci dne 2. 6. 2004, a to pro trestný čin poškozování cizí věci podle §257 odst. 1 tr. zákona k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Jak již bylo uvedeno výše, z tohoto trestu vykonal pouhých 43 hodin, a proto bylo dne 12. 9. 2006 rozhodnuto o tom, že zbytek výměry trestu se přeměňuje na nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 128 dnů. Následně byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 29. 6. 2006, sp.zn. 4T 125/2006 za trestný čin krádeže podle §247 odst. 1, 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků. Tento trestní příkaz nabyl právní moci dne 1. 9. 2006. Výrok o trestu z tohoto rozhodnutí byl zrušen trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2006, sp.zn. 4T 297/2006, který nabyl právní moci dne 10. 5. 2007 a kterým byl obžalovaný uznán vinným trestným činem krádeže podle §247 odst. 1, 2 tr. zákona a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební v trvání 4 roků. Rovněž tento trest však byl zrušen, a to trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 5. 6. 2006, sp.zn. 4T 380/2006, který nabyl právní moci dne 1. 9. 2007, a kterým byl obžalovaný uznán vinným trestnými činy krádeže podle §247 odst. 1 písm. a), b) tr. zákona a porušování domovní svobody podle §238 odst. 1 tr. zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 roků. Dále bylo zjištěno, že [REDACTED] byl uznán vinným tr.činem krádeže podle §247 odst. 1, 2 zákona č. 140/1961 Sb. rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 2. 2. 2010, sp. zn. 24T 317/2006-205 a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců s odkladem na 5 let za současného stanovení dohledu.

Všechny uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s §2 odst. 6 tr. řádu a dospěl k následujícím závěrům:

Oba obžalovaní popírají, že by dívky ze Slovenska na jejich popud přijely za účelem provozování prostituce. Na Slovensko obžalovaní odjeli pouze na návštěvu za rodiči partnerky obž. ██████, pokud jde o děvčata, sama projevila zájem o to, navštívit Českou republiku a případně si zde vydělat nějaké peníze. Požádaly o to ██████, která jim vyhověla. Proto odjely do Varnsdorfu, kde byly sice ubytovány v nočním ██████, ale rozhodně tam prostituci neprovozovaly, normálně se bavily. Obžalovaný ██████ nadto uvedl, že u jednání s děvčaty vůbec nebyl, byl v té době na chatě otce své partnerky. Na to, aby děvčatům mohli zařídit bydlení – peřiny, povlečení, oděvy, si vzal obžalovaný úvěr, z něhož tyto věci platil, kromě toho jim platil i stravu. Jednalo se o úvěr ve výši 30.000,-Kč, prvotním důvodem, proč si úvěr sjednal, byla snaha zajistit placení vysokého nájmu za podnik, než bude otevřený, nájem činil 15.000,-Kč. Děvčata odjela poté, kdy je sháněli rodiče a pohádaly se s obž. ██████, jemuž se zřejmě takto chtějí pomstít za to, že je poslal domů. Ve výpovědi obž. ██████ soud spatřuje rozpor ve skutečnosti, že pokud dívky vůbec neměl znát, ani s nimi nejednal, neměl důvod jim pořizovat ložní prádlo a oděvy, a pokud jde o jím uváděné údaje o tom, že úvěr si vzal kvůli nájmu a poté z něho hradil všechny uvedené položky, lze těžko předpokládat, že by mu zbylo na zaplacení nájemného ve výši 15.000,-Kč měsíčně, když podle obžalovaných podnik nebyl v provozu a nevydělával. Oproti těmto výpovědím stojí pak výpověď poškozených ██████. Obě poškozené pak v podstatě shodně vypověděly o tom, že hlavními aktéry jednání byl obž. ██████, kteří jim nabízeli práci v ČR v nočním podniku, jako tanečnice, společnice, s tím, že jim uvedly svůj skutečný věk. Obě pak naprosto shodně a podrobně popsaly okolnosti, za jakých se v ██████ zdržovaly, včetně toho, že skutečně provozovaly prostituci za úplatu, peníze pak jednou polovinou odváděly obžalovaným k rukám ██████. Popsaly rovněž, že v podniku působili oba obžalovaní, což vyvrací obhajobu obž. ██████, že chodil do práce a vykonávat trest obecně prospěšných prací. Tato skutečnost je vyvrácena již potvrzením zaměstnavatele obž. ██████, který ukončil pracovní poměr ještě před odjezdem na Slovensko, i zprávou PMS Děčín, z níž plyne, že z uloženého trestu obecně prospěšných prací obžalovaný vykonal pouze 43 hodin, v důsledku čehož došlo později i k přeměně trestu. Je možné, že obž. ██████ v baru vykonával i další práce – jak sám uvádí údržbářské – účastnil se však i jednání s poškozenými na Slovensku a obě popsaly i to, že se podílel i na chodu nočního podniku. Skutečnost, že podnik byl skutečně otevřený, vyplývá jako z výpovědí poškozených, tak i z výpovědi svědka ██████, který v podniku v předmětné době několikrát byl. Tato skutečnost je potvrzována i výsledkem šetření, které bylo provedeno policejními orgány, a z jehož závěrů vyplývá, že podnik byl předčasně uzavřen v říjnu 2004 v souvislosti s poškozenými, předtím byl v provozu. Pokud jde o skutečnost, za jakým účelem poškozené do ČR odcestovaly a zda skutečně provozovaly prostituci, je obhajoba obžalovaných vyvrácena spolehlivě rovněž přímo jejich výpověďmi, v podstatě shodně popsaly, jakým způsobem je obžalovaní společně s ██████ získali, i to, jakým způsobem prostituce probíhala. Všechny tyto svědecké výpovědi, jak poškozených, jakož i výpověď svědka ██████ na sebe logicky navazují, doplňují se není mezi nimi žádných významných rozporů a lze z nich učinit spolehlivý a jednoznačný závěr o tom, jak skutek v období od 1. 10. do 14. 10 2004 proběhl, i to, jaká byla

pokračování **číslo jednací : 23T 112/2006**

účast jednotlivých obžalovaných na tomto jednání. Protože soud tedy o těchto závěrech nemá pochyb a tyto spolehlivě vyvracejí obhajobu obžalovaných, rozhodl soud o tom, že oba

obžalovaní jsou vinni jednáním tak, jak bylo shora opsáno. Pokud obž. █████ namítá, že jednání na Slovensku přítomen nebyl, popř. že do něho nezasáhl, nelze této obhajobě přisvědčit. Jednak bylo prokázáno, že se schůzky účastnil, a ačkoliv hlavními aktéry jednání byli obž. █████ a █████, skutečnost, že vystupoval jako jejich společník a po návratu do ČR se aktivně účastnil počínání v nočním klubu, z něho činí spolupachatele trestné činnosti, neboť si jí byl dobře vědom a byl s ní srozuměn. Bylo tedy prokázáno, že oba obžalovaní, společně s █████ skutečně v období od 1. do 4. 10. 2004 zjednali v Rožňavě na Slovensku obě poškozené k tomu, aby ve Varnsdorfu, █████ provozovaly prostituci, slibovali jim vysoké výděvky, a to v období od 4. do 14. 10. 2004, kdy se vrátily domů, přičemž si byli vědomi toho, že poškozeným není dosud 18 let. Tím naplnili jako spolupachatelé ve smyslu §9 odst. 2 tr. zákona znaky skutkové podstaty trestného činu kuplířství podle §204 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona, neboť jiného zjednali a svedli k provozování prostituce, přičemž tohoto jednání se dopustili vůči osobám mladším než 18 let. Po 1. 1. 2010 již není kvalifikovanou skutkovou podstatou tr.činu kuplířství, jestliže je takový tr. čin spáchán na osobě mladší 18ti let, tedy právní úprava § 189 odst. 1 tr. zák. je pro oba pachatele příznivější a proto bylo rozhodováno podle nového tr. zákoníku. Trestní sazba § 189 odst. 1 tr.z. se pohybuje o 6 měsíců až 4 let.

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud osoby obžalovaných, možnosti jejich nápravy, konkrétní stupeň nebezpečnosti jejich jednání pro společnost, včetně všech polehčujících, příp. přitěžujících okolností. Při úvaze o trestu soud vycházel i z časového odstupu mezi spáchanou tr. činností a rozhodováním o trestu, vycházel ze skutečnosti, že nová právní úprava popsané jednání postihuje výrazně příznivější tr. sazbou.

Obžalovaný █████ se jednání dopustil v době, kdy již byl odsouzen za trestný čin krádeže podle §247 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 roku Okresním soudem v Děčíně pod sp.zn. 6T 19/2004. Jedná se tedy o recidivu trestné činnosti, navíc opakovaně o spáchání zvlášť závažné úmyslné trestné činnosti. Trest je navíc třeba uložit jako souhrnný, neboť trestné činnosti se obžalovaný dopustil předtím, než byl vyhlášen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 50T 6/2005 ze dne 7. 11. 2006, kterým by uznán vinným trestnými činy loupeže podle §234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona a porušování domovní svobody podle §238 odst. 1, 3 tr. zákona a byl mu uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku. S ohledem na to, že podle §35 odst. 2 tr. zákona nesmí být souhrnný trest mírnější než trest, který se zároveň zrušuje, není možné uložit jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody. Pokud je o jeho výměru, vychází soud z toho, že trest je ukládán za spáchání celkem tří trestných činů spáchaných ve vícečinném souběhu. Těmto hlediskům, i s přihlédnutím ke zmiňované recidivě trestné činnosti, odpovídá trest vyměřený pod středem zákonného rozpětí ustanovení §234 odst. 2 tr. zákona, jako nejprísnějšiho ustanovení, jímž je jeho sbíhající se trestná činnost kvalifikována. Vzhledem k tomu, že obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 7 roků za zvlášť závažný úmyslný trestný čin, měl by trest podle § 56 odst. 2, písm. d) tr. zákoníku vykonat ve věznicí se zvýšenou ostrahou. Soud však přihlédl k tomu, že před spácháním projednávané trestné činnosti obžalovaný ještě nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody a v současné době je zařazen do věznice s ostrahou, tedy s mírnějším režimem, nabyt soud přesvědčení, že v tomto mírnějším typu věznice bude jeho náprava lépe zajištěna a proto jej pro výkon trestu podle §59 odst. 3 tr. zákoníku pro výkon uloženého trestu zařadil do věznice s ostrahou.

Rovněž obž. ██████████ byl minulosti soudem trestán, opakovaně i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Jednání se navíc dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení Okresním soudem v Děčíně sp.zn. 2T 51/99 a v době, kdy dosud nevykonal trest obecně prospěšných prací, uložený Okresním soudem v Děčíně pod sp.zn. 4T 131/2004. Lze shrnout, že předchozí výchovné a alternativní tresty, jakož i předchozí nepodmíněné tresty na něho neměly požadovaný výchovný účinek a proto na něho již nelze působit jiným trestem, než trestem represivním a jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody mu již uložit nelze. I v jeho případě je trest ukládán jako souhrnný, vzhledem k souběhu s trestnou činností, za kterou byl obžalovaný odsouzen trestními příkazy Okresního soudu v Děčíně sp.zn. 4T 125/2006, 4T 297/2006 a 4T 380/2006, jimiž mu byl za trestné činy krádeže podle §247 odst. 1, 2 tr. zákona, krádeže podle §247 odst. 1, 2 tr. zákona, krádeže podle §247 odst. 1 písm. a), b) tr. zákona a porušování domovní svobody podle §238 odst. 1, 2 tr. zákona uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 roků. A dále za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 zákona č. 140/1961 Sb., kdy mu byl uložen souhrnný trest ve výměře 36 měsíců odnětí svobody s odkladem na 5 let za současného stanovení dohledu. S ohledem na trestní minulost a na to, že trest je ukládán za spáchání celkem 6 sbíhajících se trestných činů, avšak nižší společenské nebezpečnosti než u obž. ██████████, i s ohledem na menší podíl obžalovaného na projednávané trestné činnosti, byl souhrnný trest, za současného zrušení výroku o trestu z citovaných trestních příkazů a rozsudku, vyměřen pod polovinou zákonného rozpětí ustanovení § 189 odst. 1 tr. zákoníku, což je nejpřísnější ustanovení, jímž je jeho sbíhajících se trestná činnosti kvalifikována. Vzhledem k tomu, že trest přesahuje dva roky, navíc obžalovaný v minulosti již byl ve výkonu trestu odnětí svobody, byl pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2, písm. c) tr. zák.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Případné odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Děčíně dne 10. června 2010.

Mgr. Vladimír Mikula, v.r.

předseda senátu

Za správnost: Lucie Marešová